

dede les besties, e Iddì sè premierà ci pur chesta piccera opera, mo bona.“

Nè savung de sigū, cutang dī che Genofefa è ciamō restada in vita, mo sigū elle, ch' ella à aibū na vita lungia in pesc', e plena d' bones operes, spo na mort chīta e beata, na vita simile a na bella sera d' aingsceuda morjella dō 'ng grang temporal, che nen à fatt dan; na mort, ch' i dà la someia a soresd'l, cang ch' el flolesc', ch' lumina e jouta fora sua benedisiung, e nè va a sè destudè, mo s' ascogn' a nousc' oudli e illumineia cung maestè 'ng n' atra pērt d'l mon.

A sua sepoltura s' ēle abbinè na quantitè immensa d' jent, che lasceā tomè legrimes cialdes pur sura la fossa, mo ploucche duttg' l'om e 'l fi. Fingmai la cerfa s' ā attaccè alla fossa, e n' urō plou d'mezz, nè tolō plou nia da mangiè, e na domang l' àng ceaffada illò morta. 'L conte à fatt inalzè 'ng monument grandioso d' marmo blanc, e d'lungia incie la cerfa intaiada d' pera.

Belle pur consei d' Genofefa ā 'l conte fatt fundè t'l bosc n' abitaziung pur 'ng romita cuna cappella a mang derta d'la caverna, ch' ē gnuda consagrada da vesco Idolfo, intitolada dal popol: „Dlisia d'la Signura;“ illò udōng souna bella pittura rappresentada la storia d' Genofefa, e dō la mort d' Schmerzenreich la piccera crusc', ch' i ē na r'cordanza tang cara, è gnuda curida d'or e m'ttuda soung altè.